17/02/2019

Κέρκυρα: Δισαρχιερατικό Συλλείτουργο στο Προσκύνημα του Αγίου Σπυρίδωνος (φώτο)

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων

Την Κυριακή 17 Φεβρουαρίου 2019, τελέστηκε στο Ιερό Προσκύνημα του Αγίου και Θαυματουργού Σπυρίδωνος Δισαρχιερατικό Συλλείτουργο, προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Δημητριάδος και Αλμυρού κ. Ιγνατίου και συνιερουργούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων κ. Νεκταρίου.

Ο Σεβ. κ. Νεκτάριος στην προσφώνησή του, αφού καλωσόρισε τον Μητροπολίτη Δημητριάδος και Αλμυρού, επεσήμανε την πολύχρονη αδελφική αγάπη και φιλία που τον συνδέει με τον Σεβ. κ. Ιγνάτιο, ο οποίος κοσμεί την Ιεραρχία της Εκκλησίας της Ελλάδος. Είναι μεγάλη ευλογία μια ημέρα σαν και αυτήν, όπου η Αγία μας Εκκλησία μάς εισάγει στην κατανυκτικότερη περίοδο του λειτουργικού έτους, να προεξάρχει της Θείας Λειτουργίας ο κ. Ιγνάτιος, τόνισε κλείνοντας ο Σεβασμιώτατος.

Να σημειωθεί ότι ο Μητροπολίτης Δημητριάδος και Αλμυρού βρέθηκε στην Κέρκυρα με την ευκαιρία της διεξαγωγής ημερίδας το Σάββατο 16 Φεβρουαρίου, επί τη συμπληρώσει 200 ετών από την ίδρυση της Βιβλικής Εταιρείας στην Κέρκυρα. Ο κ. Ιγνάτιος είναι ο πρόεδρος της Ελληνικής Βιβλικής Εταιρείας, η οποία κύριο σκοπό έχει την διάδοση του λόγου του Θεού.

Agios
Spyridon

Agios
Spyridon

Τον θείο λόγο κήρυξε ο κ. Ιγνάτιος, ο οποίος αφού ευχαρίστησε τον κ. Νεκτάριο, τόνισε τη σημασία της παραβολής του Τελώνου και του Φαρισαίου.

Με την παραβολή αυτή ο Κύριος θέλησε να μας καταδείξει τι σημαίνει προσευχή. Από τη μια μεριά ο Φαρισαίος, στράφηκε στον εαυτό του, νιώθοντας αυτάρκης και άρχισε να ευχαριστεί τον Θεό που δεν ήταν σαν όλους τους υπολοίπους. Ο Χριστός όμως το είπε πολύ ξεκάθαρα, ο Φαρισαίος με την προσευχή του αυτή δεν δικαιώθηκε.

Από την άλλη υπάρχει ο Τελώνης, που δεν τολμάει ούτε τα μάτια του να υψώσει προς τον ουρανό. Και όμως, με μια φράση βρίσκει το Θεό, γιατί νιώθει την αμαρτωλότητά του, γιατί αυτός δεν στράφηκε στον εαυτό του για να δικαιωθεί. Αντιθέτως ήξερε πολύ καλά ότι ενώπιον του Κυρίου ήταν ο τελευταίος, ο όντως αμαρτωλός, ο έσχατος. Μετανοημένος, ζήτησε συγχώρεση από το Θεό. Ήξερε μέσα στην καρδιά του ότι όλοι οι άλλοι άνθρωποι ήταν πολύ καλύτεροι από αυτόν. Αυτός ο Τελώνης τελικά δικαιώθηκε και εισακούστηκε η προσευχή του, γιατί είχε ταπείνωση μέσα στην καρδιά του. Ζωντανό παράδειγμα ταπεινώσεως και απλότητος είναι ο Άγιος Σπυρίδων, που οι Κερκυραίοι έχουν την ευλογία να ασπάζονται καθημερινά το χαριτόβρυτο λείψανό του και να παίρνουν την ευλογία

και τη χάρη του.

Με αυτή την παραβολή μάς καλεί η Εκκλησία να ξεκινήσουμε την πιο κατανυκτική εμπειρία της ζωής μας, που την έχουμε ανάγκη κάθε χρόνο να επαναλαμβάνεται, γιατί δυστυχώς μέσα στο διάβα του χρόνου ξεχνιόμαστε εμείς οι άνθρωποι. Ζούμε στην εποχή που έχουμε την ψευδαίσθηση ότι μας φτάνει που είμαστε αυτάρκεις, κλεισμένοι στον εγωισμό μας και όντες δούλοι των επιθυμιών μας. Με την αυτάρκεια αυτή δυστυχώς διακατέχονται κυρίως οι πνευματικοί λεγόμενοι άνθρωποι, όχι όλοι φυσικά. Ελλοχεύει πάντοτε ο κίνδυνος στους ανθρώπους αυτούς να νιώσουν πνευματικά αυτάρκεις, αφού και εκκλησιάζονται και τηρούν αυστηρά τις νηστείες και να οδηγηθούν τελικά στην κατάκριση, έναντι των λοιπών αδελφών τους

Καταλήγοντας, ο Σεβ. κ. Ιγνάτιος κάλεσε τους πιστούς να θέσει ο καθένας στον εαυτό του το ερώτημα σε ποιόν πραγματικά ομοιάζει, στον Τελώνη ή στον Φαρισαίο; Η απάντηση που θα δώσει ο καθένας προϋποθέτει ειλικρίνεια, η οποία με την σειρά της πηγάζει από την καρδιακή και με ταπείνωση προσευχή στον Ιησού Χριστό.